RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

4. marts 2010 *

I sag T-410/06,

Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd, Lishui (Kina), ved solicitor I. MacVay, R. Thompson, QC, og barrister K. Beal,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af avocat G. Berrisch,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

støttet af:

Europa-Kommissionen ved H. van Vliet og T. Scharf, som befuldmægtigede,

og

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), Bruxelles (Belgien), først ved avocats P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn og S. Verhulst, derefter ved avocats Vlaemminck og A. Hubert,

intervenienter,

angående en påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275, s. 1), for så vidt som den vedrører sagsøgeren,

har

RETTEN (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, E. Martins Ribeiro, og dommerne S. Papasavvas (refererende dommer) og A. Dittrich,

justitssekretær: fuldmægtig C. Kantza,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 20. februar 2009,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

1 Artikel 1, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som ændret (herefter »grundforordningen«), bestemmer:

»1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.«

2 Hvad angår konstateringen af, at der foreligger dumping, fastsætter grundforordningens artikel 2 de regler, der finder anvendelse for at sammenligne den pågældende vares

normale værdi med eksportprisen, eftersom dumpingmarginen i henhold til artikel 2, stk. 12, udgør det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen.

3 Grundforordningens artikel 2, stk. 1, første og andet afsnit, samt artikel 2, stk. 3 og 6, bestemmer følgende:

»1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet.

Når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi imidlertid fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser.

[…]

3. Salg af samme vare på eksportlandets hjemmemarked eller eksportsalg til et tredjeland til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne (faste og variable) pr. enhed med et beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger kan kun anses for ikke at have fundet sted i normal handel i prismæssig henseende, og der kan kun ses bort herfra ved fastsættelsen af den normale værdi, hvis det fastslås, at sådanne salg har fundet sted i en længere periode i betydelige mængder og til priser, som ikke giver dækning for alle omkostninger inden for en rimelig periode.

[…]

6. Beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste fastsættes på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af:

a) det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for andre eksportører eller producenter, som er omfattet af undersøgelsen, for så vidt angår produktion og salg af samme vare på oprindelseslandets hjemmemarked

b) de faktiske beløb, som påløber hos den pågældende eksportør eller producent på oprindelseslandets hjemmemarked i forbindelse med produktion og salg i normal handel af varer inden for samme generelle kategori

c) enhver anden rimelig metode under forudsætning af, at det derved fastsatte beløb til dækning af fortjeneste ikke overstiger den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.«

4 Hvad angår betingelserne for tildeling af status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår (herefter »SEM«), fastsætter grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b):

»I forbindelse med antidumpingundersøgelser vedrørende indførsel fra […] Folkerepublikken Kina fastsættes den normale værdi i overensstemmelse med stk. 1 til 6, hvis det på grundlag af velbegrundede krav herom fra en eller flere producenter, der er omfattet af undersøgelsen, […] er påvist, at de markedsøkonomiske principper er fremherskende for denne producent eller disse producenter med hensyn til fremstilling og salg af den berørte samme vare […]«

5 Grundforordningens artikel 2, stk. 8, og artikel 2, stk. 9, første afsnit, bestemmer følgende:

»8. Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Fællesskabet.

9. Foreligger der ingen eksportpris […], kan [den] beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.«

6 Hvad angår konstatering af skade bestemmer grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 6, følgende:

»2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og b) denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

[…]

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at følgevirkningerne er væsentlige.«

7 I henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 4, sidste punktum, »[må a]ntidumpingtolden […] ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet«.

8 Grundforordningens artikel 20, stk. 1, 2, 4 og 5, bestemmer følgende:

»1. Klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og fremlæggelse af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

[…]

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 9. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal der fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som

Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.«

Sagens baggrund og den anfægtede forordning

9 Sagsøgeren, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd, er et selskab, som fremstiller fodtøj og er hjemmehørende i Kina.

10 Import af fodtøj fra Kina, der henhører under visse klasser i den kombinerede nomenklatur, var underlagt et kvantitativt kontingent, som ophørte den 1. januar 2005.

11 Efter en klage indgivet den 30. maj 2005 af Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) indledte Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber en antidumpingprocedure vedrørende indførslerne af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam. Indledningsmeddelelsen af denne procedure blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* af 7. juli 2005 (EUT C 166, s. 14, herefter »indledningsmeddelelsen«).

12 Den 23. marts 2006 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 553/2006 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse former for fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 98, s. 3, herefter »den midlertidige forordning«).

13 I henhold til niende betragtning til den midlertidige forordning omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af forhold af relevans for vurderingen af spørgsmålet om skade omfattede perioden fra den 1. januar 2001 til udgangen af undersøgelsesperioden den 31. marts 2005 (herefter »den omhandlede periode«).

14 Da det var nødvendigt at fastsætte en normal værdi hvad angår varer fra eksporterende producenter i Kina og Vietnam, som måske ikke ville blive indrømmet SEM-status, blev der med henblik på fastsættelse af en normal værdi på grundlag af oplysningerne fra et referenceland, i dette tilfælde Den Føderative Republik Brasilien, aflagt kontrolbesøg hos tre brasilianske virksomheder (ottende betragtning til den midlertidige forordning).

15 Det fremgår af betragtning 57 til den midlertidige forordning, at Kommissionen for at fastslå dumping foretog stikprøver i henhold til grundforordningens artikel 17. Med henblik herpå foretog den stikprøver hos 13 kinesiske eksporterende producenter, som repræsenterede over 20% af den kinesiske eksportmængde til Det Europæiske Fællesskab. Det følger af betragtning 8, litra c), til den midlertidige forordning, at sagsøgeren var det femte selskab på listen over kinesiske eksporterende producenter, der indgik i stikprøven.

16 Hvad angår eksportprisen har Kommissionen i betragtning 130 til den midlertidige forordning forklaret, at eksportpriserne i de tilfælde, hvor eksportsalget til Fællesskabet fandt sted gennem ikke-forretningsmæssigt forbundne handelsselskaber, blev fastsat på grundlag af priserne på den omhandlede vare, når den blev solgt af de pågældende producenter til handelsselskaberne, dvs. til ikke-forretningsmæssigt forbundne købere, med henblik på eksport, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8 (jf. præmis 5 ovenfor).

17 I henhold til betragtning 131 til den midlertidige forordning blev sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen foretaget ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10 (betragtning 132 til grundforordningen).

18 Hvad angår skaden har Kommissionen undersøgt importprisunderbuddet. Med henblik herpå er cif-importpriserne, Fællesskabets grænse, plus told blevet justeret for at tage højde for EF-importørernes omkostninger, herunder til design, udvælgelse af råvarer osv., og blevet sammenlignet med EF-erhvervsgrenens priser ab fabrik og på samme handelstrin. Denne sammenligning førte til en underbudsmargen på 12,8% for fodtøj fra Kina (betragtning 167 og 168 til den midlertidige forordning).

19 Ved skrivelse af 7. april 2006 tilsendte Kommissionen i medfør af grundforordningens artikel 14, andet afsnit, og artikel 20, stk. 1, sagsøgeren henholdsvis en kopi af den midlertidige forordning samt et dokument med oplysning om de væsentligste faktiske omstændigheder og overvejelser, der lå til grund for indførelsen af den midlertidige told. Kommissionen opfordrede sagsøgeren til at fremsende eventuelle bemærkninger til disse dokumenter inden den 8. maj 2006.

20 Ved e-mail af 27. april 2006 klagede sagsøgeren over, at oplysningerne i den foreløbige underretningsskrivelse var mangelfulde ved at lægge vægt på oplysningerne om prisjusteringer med henblik på beregningen af dumping og underbud. Sagsøgeren gentog disse klagepunkter i sine skriftlige bemærkninger indgivet den 8. maj 2006.

21 Ved e-mail af 16. maj 2006 fremhævede sagsøgeren bl.a., at justeringen af selskabets eksportpris med 15% som følge af forsknings- og udviklingsomkostninger var lavere end de faktisk afholdte udgifter i forbindelse hermed, eftersom den ikke tog hensyn til

handelsselskabernes omkostninger og betydelige marginer, hvorigennem visse kinesiske producenter leder deres produktion til det europæiske marked.

22 Ved telefax af 7. juli 2006 tilsendte Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 2-4, sagsøgeren en endelig underretningsskrivelse vedrørende de væsentligste faktiske omstændigheder og overvejelser, der lå til grund for indførelsen af en endelig antidumpingtold.

23 Under afsnit H i dette dokument har Kommissionen fremlagt sine overvejelser om de endelige antidumpingforanstaltninger, den ville foreslå Rådet for Den Europæiske Union. Hvad angår typerne af foranstaltninger har Kommissionen for det første bemærket, at producenternes tilsagn om ikke at sælge under et prisniveau, der ville have fjernet skaden påført EF-erhvervsgrenen, ikke udgør passende foranstaltninger, og for det andet, at der var grundlag for at anvende et system med udskudt told (punkt 278-291 i den endelige underretningsskrivelse).

24 Hvad angår systemet med udskudt told har Kommissionen bemærket, at importmængden har haft en skadelig virkning for EF-erhvervsgrenen fra den 1. januar 2005, hvor kontingentordningen ophørte (jf. præmis 10 ovenfor). EF-erhvervsgrenen oplevede nemlig i de tre første måneder i 2005, som indgik i undersøgelsesperioden (jf. præmis 13 ovenfor), det proportionelt mest mærkbare fald i den pågældende periode hvad angår flere økonomiske indikatorer som rentabilitet, salgspriser, markedsandele, salg, beskæftigelse og produktion. På baggrund heraf har Kommissionen ydet det kvantitative element i den skadelige dumpingpraksis særlig opmærksomhed ved afgørelsen af, om der forelå en skade. Kommissionen har således fundet, at alene indførsel, der oversteg en vis mængde, var skadelig, og at et indgreb i form af værditold følgelig ikke var nødvendig for at genskabe betingelserne for lige konkurrencevilkår. Dermed skulle antidumpingtolden udelukkende anvendes på de indførte varemængder, der oversteg en vis årlig mængde. I dette tilfælde er en sådan ordning

med udskudt told passende for at fjerne en skade, idet den tager hensyn til virkningen af kontingentordningen, og den balancerer de berørte parters interesser. Den foreslåede antidumpingtold skal således anvendes på import, der overstiger 140 mio. par sko fra Kina. Denne mængde afspejler Kommissionens vurdering af importen fra Kina i 2005, idet der er taget hensyn til den importerede mængde i 2004 (punkt 285-287 og 291 i den endelige underretningsskrivelse).

25 Kommissionen har således foreslået, at der pålægges en endelig antidumpingtold, der svarer til skadesmarginen, på indførsel af mere end 140 mio. par sko fra Kina. Denne margen blev fastsat til referenceprisernes underbudsniveau, nemlig 23% (punkt 293 i den endelige underretningsskrivelse).

26 Ved skrivelse af 10. juli 2006 supplerede Kommissionen den endelige underretningsskrivelse med betragtninger om sagsøgerens situation og om tildelingen af SEM-status med beregningen af den normale værdi samt af skaden. Hvad angår beregningen af den normale værdi har Kommissionen anført, at den ville anvende oplysningerne fra sagsøgerens regnskab for at fastsætte produktionsomkostningerne. Imidlertid har Kommissionen for at fastsætte salgsomkostningerne, de administrative udgifter, andre almindelige udgifter og fortjenstmarginen anvendt oplysningerne fra to andre kinesiske virksomheder, der foretog repræsentative salg på hjemmemarkedet og var tildelt SEM-status som led i nylige undersøgelser. Den udførte beregning medfører en dumpingmargen på 9,7%.

27 Hvad angår beregningen af skaden har Kommissionen i skrivelsen af 10. juli 2006 anført, at den for at fastsætte cif-prisen, Fællesskabets grænse, og dermed underbudsmarginen, ikke kunne tage hensyn til fortjenstmarginen for handelsselskabet, der ledte sagsøgerens produktion til fællesmarkedet, eftersom dette selskab ikke havde samarbejdet i undersøgelsen. Desuden var det ikke nødvendigt at tage hensyn til denne fortjenstmargen, eftersom Kommissionen havde nedjusteret den normale værdi fastsat på grundlag af oplysningerne fra Brasilien for heraf at udlede dette handelsselskabs omkostninger (marketing, forskning og udvikling osv.).

Kommissionen opfordrede sagsøgeren til at fremsætte sine bemærkninger hertil senest den 18. juli 2006.

28 Sagsøgeren har fremsat sine bemærkninger i navnlig skrivelse af 18. juli 2006 og har anfægtet såvel fastsættelsen af den normale værdi som af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, som efter sagsøgerens opfattelse skulle forhøjes med fortjenstmarginen for handelsselskabet, der ledte sagsøgerens produktion til fællesmarkedet. Sagsøgeren har tillige klaget over, at Kommissionen hverken meddelte selskabet de taloplysninger, der lå til grund for beregningen af salgsomkostningerne, de administrative udgifter og andre almindelige udgifter samt fortjenstmarginen eller de sektorer, hvori de virksomheder, som oplysningerne stammede fra, virkede.

29 Ved skrivelse af 28. juli 2006 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en supplerende endelig underretningsskrivelse. Det følger af de første to afsnit, at skrivelsen havde til formål at oplyse de berørte parter om en ændring i forhold til sammensætningen af den endelige antidumpingtold, der ville blive foreslået. Kommissionens Generaldirektorat for »Handel« gennemgik bemærkningerne afgivet af visse af de berørte parter hvad angår den oprindeligt planlagte ordning med udskudt told (jf. præmis 23-25 ovenfor). Kommissionen har ved denne skrivelse forladt tanken om en sådan ordning. Kommissionen har som led i sin nye tilgang understreget, at importens reelt skadelige forøgelse skete i 2004 indtil afslutningen af undersøgelsesperioden, og at 2005 var det første år, hvor importen af fodtøj fra Kina ikke længere var underlagt en kontingentordning. Endvidere har Kommissionen fastsat den ikke skadelige importmængde ved at lægge vægt på importen fra Kina og Vietnam i 2003, nemlig 109 mio. par fodtøj. I medfør af den nye tilgang skulle denne mængdes økonomiske betydning tages i betragtning som led i fastsættelsen af skadeniveauet. Skadeniveauet blev således sænket for at tage hensyn til den ikke skadelige importmængde, og den endelige told blev anvendt fra det første importerede par. I henhold til denne metode, som omfatter fire etaper, der er fremlagt i skrivelsen, har Kommissionen for import fra Kina

på grundlag af »reglen om mindste told« fastslået, at der skulle pålægges en endelig antidumpingtold svarende til det for ophævelsen af skaden påkrævede, nemlig 16,5%. Imidlertid har Kommissionen hvad angår fodtøj fra sagsøgerens produktion i henhold til »reglen om mindste told« foreslået, at der pålægges en told på 9,7% svarende til dets antidumpingmargen.

30 Med henblik på at formalisere det nye forslag føjede Kommissionen til skrivelsen af 28. juli 2006 de punkter, som skulle fremgå under det nye afsnit H til den endelige underretningsskrivelse og erstatte de punkter, der fremgår af under det dertil svarende afsnit (jf. præmis 23 ovenfor). Kommissionen har i punkt 278 og 279, der skal fremgå under det nye afsnit H i den endelige underretningsskrivelse, anført, at udelukkende import, der overstiger en vis mængde før ophøret af kontingentordningen, kunne medføre en skade, således at der, som led i fastsættelsen af skadeniveauet på grundlag af resultatet af undersøgelsesperioden, skulle tages hensyn til den omstændighed, at visse importerede mængder ikke havde medført en betydelig skade. Følgelig skulle de mængder, der ikke medførte en betydelig skade, tages i betragtning ved fastsættelsen af skadeniveauet. Kommissionen har i samme skrivelses punkt 280 angivet den metode, der blev iværksat.

31 Ved e-mail af 2. august 2006 har sagsøgeren fremsat sine bemærkninger til den supplerende endelige underretningsskrivelse, idet man dog har bemærket, at hverken den tildelte frist eller de af Kommissionen fremlagte oplysninger i den forbindelse var tilstrækkelige.

32 Ved skrivelse af 22. august 2006 meddelte Kommissionen sagsøgeren, at de virksomheder, hvorfra oplysningerne om salgsomkostningerne, de administrative udgifter og andre almindelige udgifter samt fortjenstmarginen stammede, virkede i sektorerne for kemiske varer og ingeniørarbejde. Ved denne skrivelse bekræftede Kommissionen, at de anvendte oplysninger på trods af forskellen mellem disse sektorer var »rimelige« og »kunne sammenlignes med den type udgifter«, sagsøgeren havde haft.

33 Den 5. oktober 2006 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1472/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«). I henhold til den anfægtede forordning har Rådet indført en endelig antidumpingtold på import af fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder undtaget sportsfodtøj, STAF-fodtøj, tøfler og andet hjemmefodtøj og fodtøj med beskyttelseståkappe med oprindelse i Kina, som henhører under flere kombinerede klasser i den kombinerede nomenklatur (den anfægtede forordnings artikel 1). I henhold til den anfægtede forordnings artikel 3 gjaldt denne for en periode på to år.

34 I henhold til betragtning 71 og 72 til den anfægtede forordning blev sagsøgeren, der indgik i stikprøven af kinesiske producenter, som undersøgelsen vedrørte, tildelt SEM-status. Selskabet havde fået afslag på denne status ved den midlertidige forordning, fordi det ikke frit kunne fastlægge sine salgsmængder uden betydelig statslig indgriben. Imidlertid fremlagde sagsøgeren efterfølgende beviser, der godtgjorde, at dette forhold ikke var bevist.

35 I henhold til betragtning 98 til den anfægtede forordning skulle beregningen af den normale værdi for sagsøgerens vedkommende foretages på grundlag af salget på hjemmemarkedet og dets produktionsomkostninger. Det fremgår dog af betragtning 99 til den anfægtede forordning, at den normale værdi, når der ikke foreligger salg på det nationale kinesiske marked i undersøgelsesperioden, ikke kan fastsættes på grundlag af sagsøgerens nationale priser i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, første afsnit. Under hensyn til, at ingen andre kinesiske producenter, der indgik i stikprøven, blev tildelt SEM-status, hvilket medførte, at grundforordningens artikel 2, stk. 1, andet afsnit, ikke fandt anvendelse, måtte institutionerne beregne en beregnet normal værdi på grundlag af sagsøgerens produktionsomkostninger, forhøjet med et rimeligt beløb for salgsomkostningerne, de administrative udgifter og andre almindelige udgifter samt en rimelig fortjenstmargen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 (betragtning 100 og 101 til den anfægtede forordning).

36 Eftersom sagsøgeren ikke har foretaget salg på hjemmemarkedet, og ingen anden kinesisk producent fik tildelt SEM-status, skulle salgsomkostningerne, de administrative udgifter og andre almindelige udgifter samt fortjenstmarginen fastsættes på grundlag af en rimelig metode i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c) (jf. præmis 3 ovenfor). Kommissionen har med henblik herpå haft adgang til oplysninger fra andre kinesiske eksporterende producenter, der som led i andre undersøgelser fik tildelt SEM-status, og som har gennemført salg på hjemmemarkedet i forbindelse med normal handel, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2 (betragtning 102 og 103 til den anfægtede forordning).

37 Hvad angår eksportprisen og dens sammenligning med den normale værdi har Rådet i betragtning 123 og 138 til den anfægtede forordning bekræftet Kommissionens vurderinger, der fremgår af betragtning 128-133 til den midlertidige forordning (jf. præmis 16 og 17 ovenfor).

38 Det ses af betragtning 146 til den anfægtede forordning, at antidumpingmarginen, der er fastsat som en procentdel af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, for sagsøgerens vedkommende er fastsat til 9,7%.

39 Hvad angår underbudspriserne skulle Rådet nedjustere importpriserne (jf. præmis 18 ovenfor), navnlig fordi størstedelen af importørerne ikke havde kunnet bevise, at deres forsknings- og udviklingsomkostninger nåede de under den midlertidige fase fastsatte. Rådet har således foretaget en ny beregning, som medførte en prisunderbudsmargen på 13,5% for fodtøj med oprindelse i Kina (betragtning 180-182 til den anfægtede forordning).

40 Hvad angår det nye nødvendige toldniveau med henblik på at fjerne skaden forårsaget af import med oprindelse i Kina har Rådet i betragtning 296-301 til den anfægtede

forordning — under gengivelse af punkt 275-280 i det nye afsnit H i den endelige underretningsskrivelse og tilføjet i den supplerende endelige underretningsskrivelse — anført, at der skulle tages hensyn til særegenhederne ved denne procedure, og særligt til, at der forelå en kontingentordning indtil den 1. januar 2005. Eftersom kontingentordningen forhindrede, at EF-erhvervsgrenen led alvorlige tab, skønt stigningen i importen, efter at denne ordning ophørte, havde en særlig mærkbar skadelig virkning, har Rådet fundet, at udelukkende import, der oversteg en vis mængde, før kontingentordningen blev ophævet, kunne medføre en betydelig skade. Følgelig skal skadestærsklen, der er fastsat på grundlag af resultaterne fra undersøgelsesperioden, tage hensyn til, at visse importmængder ikke medførte en betydelig skade. Denne operation, der er støttet på værdien af importen i 2003, medførte en skadestærskel for import fra Kina på 16,5% i stedet for den tærskel på 23%, der ifølge betragtning 295 til den anfægtede forordning ville være blevet anvendt, såfremt Rådet ikke havde taget hensyn til denne sags særegenheder.

41 I henhold til »reglen om mindste told« (jf. præmis 7 ovenfor) blev det endelige toldniveau for sagsøgeren dog fastsat på grundlag af selskabets dumpingmargen, der var lavere end det toldniveau, der krævedes for at fjerne skaden. Følgelig blev den endelige antidumpingtold, der skulle anvendes på nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, på fodtøj fremstillet af sagsøgeren, fastsat til 9,7% (betragtning 302, 323 og 324 til den anfægtede forordning samt dens artikel 1, stk. 3).

Retsforhandlingerne for Retten og Parternes påstande

42 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 21. december 2006 har sagsøgeren anlagt denne sag.

43 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 2. april 2007 anmodede Kommissionen om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande.

44 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 5. april 2007 anmodede CEC om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande.

45 Ved kendelse af 2. august 2007 gav formanden for Rettens Anden Afdeling tilladelse til, at Kommissionen og CEC kunne intervenere.

46 CEC har indgivet interventionsindlæg den 17. august 2007.

47 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Ottende Afdeling, og den foreliggende sag er følgelig blevet henvist til denne afdeling.

48 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse opfordret sagsøgeren og Rådet til at besvare to spørgsmål skriftligt.

49 Ved skrivelser indgået den 2. februar 2009 har disse parter efterkommet Rettens foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse.

50 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i retsmødet den 20. februar 2009.

51 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

52 Rådet har nedlagt følgende påstande:

— Afvisning af sagen eller frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

53 Kommissionen har nedlagt påstand om, at Rådet frifindes.

54 CEC har nedlagt følgende påstande:

— Rådet frifindes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sine omkostninger ved interventionen.

Retlige bemærkninger

55 Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat følgende fire anbringender:

— Der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), samt af retten til forsvar hvad angår beregningen af selskabets antidumpingmargen.

— Der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, og der foreligger en begrundelsesmangel.

— Der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar, og der foreligger en begrundelsesmangel hvad angår den endeligt anvendte type told.

— Der er foretaget urigtig retsanvendelse og anlagt et åbenbart urigtigt skøn hvad angår skaden for EF-erhvervsgrenen.

Det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), samt af sagsøgerens ret til forsvar hvad angår beregningen af selskabets antidumpingmargen

Parternes argumenter

56 Sagsøgeren finder, at Kommissionen ved at anvende fortjenstmarginer fra to kinesiske eksportører i sektorer, der er fuldstændigt forskellige fra sagsøgerens, for at fastsætte dets fortjenstmargen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat grundforordningens artikel 2.

57 Sagsøgeren har herved påpeget, at antidumpingtolden på 9,7%, der blev anvendt på selskabets varer, blev fastsat på grundlag af dets individuelle dumpingmargen i medfør af »reglen om mindste told« (jf. præmis 7 og 41 ovenfor).

58 I denne sag har Kommissionen fastsat sagsøgerens fortjeneste på grundlag af den gennemsnitlige fortjeneste, der fremgår af to tidligere antidumpingprocedurer vedrørende kemiske varer og ingeniørarbejder (jf. præmis 26 ovenfor). Det er åbenbart, at fodtøj med overdel af læder ikke henhører under samme overordnede kategori som kemiske varer og ingeniørarbejder, hvilket Rådet ikke har bestridt. Kommissionen har i sine skrivelser anerkendt, at de nævnte sektorer er forskellige fra fodtøjssektoren.

59 Institutionerne har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at anvende de noterede fortjenstmarginer i de to ovennævnte sektorer. De kunne nemlig have anvendt enten sagsøgerens fortjenstmargen på eksportsalget (6,7%) eller den indikative fortjenstmargen på 6% fastsat for EF-erhvervsgrenen eller fortjenstmarginen for i hvert fald en anden producent i stikprøven, der havde en betydelig omsætning på det kinesiske marked og ikke havde fået tildelt SEM-status, »udelukkende fordi der var en

usikkerhed om dets vedtægter«. Kommissionen er forpligtet til at forklare, hvorledes konklusionerne om nævnte selskabs vedtægter gjorde, at dets regnskabsoplysninger var utroværdige i forhold til dets fortjenstmargen på det kinesiske marked. Endvidere kunne institutionerne have anvendt fortjenstmarginen for de producenter, der ikke indgik i stikprøven, såfremt Retten under et søgsmål fra disse fandt, at Kommissionen burde have undersøgt deres anmodninger om SEM-status eller individuel behandling (herefter »TI«). Argumentet om, at institutionerne skulle lægge større vægt på det geografiske marked og følgelig støtte sig på salget af anderledes varer i Kina i stedet for at støtte sig på valget af lignende varer i udlandet, er endvidere ugrundet. Rådet har nemlig ikke godtgjort, at der foreligger en væsentlig forskel i fortjenstmarginen afhængig af varernes destination. Institutionerne har således hverken taget hensyn til alle de relevante omstændigheder eller vurderet oplysningerne i sagsakterne med den fornødne omhu for at fastsætte den normale værdi på rimelig vis.

60 Kommissionen har ligeledes tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar ved ikke inden for en rimelig frist at oplyse selskabet om, at den havde til hensigt at anvende salgsomkostningerne, de administrative udgifter og andre almindelige udgifter og fortjenstmarginen for operatører, der tilhørte andre sektorer end sagsøgeren, uden at give en fyldestgørende begrundelse for at afvise den rimelige metode foreslået af sagsøgeren. Kommissionen oplyste først den 22. august 2006 sagsøgeren om, at den valgte at anvende oplysningerne fra virksomhederne i sektorerne for kemiske varer og ingeniørarbejder, dvs. efter at fristen for at fremsætte bemærkninger til den supplerende endelige underretningsskrivelse var udløbet. Den manglende meddelelse af detaljer om salgsomkostningerne og de administrative udgifter samt andre almindelige udgifter og fortjenstmarginen, som Kommissionen lagde til grund for sine beregninger på trods af sagsøgerens anmodninger, udgør ligeledes en tilsidesættelse af selskabets ret til forsvar. Kommissionen har således ikke givet sagsøgeren mulighed for at fremsætte sine bemærkninger vedrørende rigtigheden, relevansen og rimeligheden af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, Kommissionen har lagt vægt på vedrørende tilstedeværelsen af dumping og en skade. Kommissionen havde mulighed for at meddele disse oplysninger ved at udelade navnene på de selskaber, der havde meddelt den disse. Endelig har Kommissionen hverken oplyst sagsøgeren om sin opfattelse af, at fortjenstmarginerne på salget på hjemmemarkedet kunne afvige fra dem, der gjaldt for eksportsalg, eftersom destinationen ifølge

Kommissionen spiller en afgørende rolle i denne forbindelse, eller meddelt forhold, der godtgør, at der findes en sådan forskel.

61 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen kun har undersøgt 12 ud af 152 anmodninger om SEM-status eller TI, hvilket afskar selskabet fra relevante oplysninger, der kunne være anvendt til beregningen af dets fortjenstmargen.

62 For det tilfælde, at Rådets subsidiære argument om dumpingmarginen tages til følge (jf. præmis 75 nedenfor), har sagsøgeren understreget, at den sagsøgte institution ikke har fremlagt forhold, der kan underbygge den foreslåede margen på 2,6%. Sagsøgeren har imidlertid erklæret, at man er rede til at tage stilling til satsen på den berettigede antidumpingtold, forudsat at Rådet fremlægger detaljerede oplysninger i denne forbindelse.

63 Rådet har, støttet af Kommissionen, og CEC bestridt sagsøgerens argumenter.

Rettens bemærkninger

— Den påståede tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c)

64 Det skal indledningsvis bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), tildeler institutionerne vide skønsbeføjelser til at vælge den metode, hvorefter de vil beregne salgsomkostningerne, de administrative udgifter og andre almindelige udgifter samt en fortjenstmargen som led i fastsættelsen af den beregnede normale værdi.

65 Under disse omstændigheder vedrører Fællesskabets retsinstansers prøvelse overholdelsen af formforskrifterne, af, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbar urigtig vurdering af de nævnte faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (Domstolens dom af 22.10.1991, sag C-16/90, Nölle, Sml. I, s. 5163, præmis 12, og af 29.5.1997, sag C-26/96, Rotexchemie, Sml. I, s. 2817, præmis 11, samt Rettens dom af 13.7.2006, sag T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals mod Rådet, Sml. II, s. 2243, præmis 62).

66 Endvidere bestemmer grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), at denne metode skal være rimelig. Fællesskabets retsinstanser kan således udelukkende fastslå, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende den valgte metode, hvis denne er urimelig. Det forhold, at der foreligger andre rimelige metoder, der kan følges i denne henseende, påvirker dermed ikke lovligheden af den faktisk valgte metode, idet Fællesskabets retsinstanser ikke kan erstatte institutionernes skøn i denne henseende med deres eget.

67 Det ses desuden af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), at institutionerne, når de anvender denne bestemmelse til at beregne en rimelig fortjenstmargen, ikke er forpligtede til at anvende oplysninger om den samme generelle gruppe af varer, men skal påse, at den fastsatte fortjenstmargen efter en rimelig metode ikke overstiger fortjenstmarginen opnået ved salget af varer inden for samme generelle gruppe.

68 Sagsøgeren hævder således med urette, at anvendelsen af oplysninger fra sektorerne for kemiske varer og ingeniørarbejder udgør en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), fordi de dertil hørende varer ikke indgår i den samme generelle gruppe som fodtøj.

69 Hvad angår den anvendte metode skal det, som Rådet har gjort gældende, bemærkes, at valget heraf er sket under hensyn til, at det var nødvendigt at fastsætte fortjenstmarginer opnået på hjemmemarkedet. Institutionerne var, eftersom sagsøgerens fortjeneste var opnået på eksportsalg, selv om de andre virksomheder i stikprøven ikke

fik tildelt SEM-status, berettiget til at antage, at oplysningerne om deres fortjenstmarginer ikke var et troværdigt beregningsgrundlag. Institutionerne havde følgelig ikke bekræftede oplysninger om fodtøjssalget på hjemmemarkedet under markedsøkonomiske vilkår i Kina. Endvidere var institutionerne ligeledes berettigede til at finde, at sagsøgerens forslag om at anvende en den indikativ fortjenstmargen på 6%, som EF-erhvervsgrenen opnåede på sit eget marked, ikke afspejlede den fortjenstmargen, som de kinesiske producenter opnåede på deres hjemmemarked, og således lægge vægt på varens salgssteds indflydelse på nævnte margen.

70 Under disse omstændigheder tilkom det institutionerne under udøvelse af deres vide skønsbeføjelser og under hensyn til de troværdige og kontrollerbare oplysninger, de er i besiddelse af, at udarbejde en metode, der kan beregne en rimelig fortjenstmargen.

71 Institutionerne kunne således inden for rammerne af de skønsbeføjelser, de er tildelt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), antage, at det var mere rimeligt at anvende oplysninger om fortjenester opnået på det kinesiske marked af virksomheder af sammenlignelig størrelse med sagsøgeren, der hverken havde specielt høje salgsomkostninger eller almindelige udgifter, som ligeledes havde fået tildelt SEM-status ved nylige undersøgelser af andre varer end fodtøj, og som institutionerne havde troværdige oplysninger om, end oplysninger om fortjenester opnået ved salg af fodtøj på helt andre markeder. Sagsøgeren har ikke fremlagt forhold, der kan godtgøre, at denne konklusion var behæftet med et åbenbart urigtigt skøn. Den anvendte metode var tillige den mest passende tilgængelige metode til at fastsætte en rimelig fortjenstmargen, eftersom Kommissionen ikke havde adgang til andre oplysninger.

72 Hvad angår sagsøgerens forslag om at anvende oplysninger om EF-erhvervsgrenen skal det, som Rådet har gjort gældende, fastslås, at fællesskabsmarkedet for fodtøj ikke kan sammenlignes med det kinesiske marked, ligesom det har været underlagt fordrejninger som følge af kinesisk og vietnamesisk import, der har været genstand for dumping.

73 Hvad angår argumentet om, at Kommissionen ikke har taget hensyn til oplysningerne fra de selskaber, der ikke indgik i stikprøven, og hvis anmodninger om SEM-status eller TI følgelig ikke blev undersøgt, kan det ikke tages til følge, eftersom sagsøgeren ikke har anført, hvorledes beslutningen om ikke at undersøge disse anmodninger skulle være retstridig. Endvidere har Retten i sin dom af dags dato, Brosmann Footwear (HK) m.fl. mod Rådet (sag T-401/06, trykt i nærværende Samling af Afgørelser, præmis 83-105), fastslået, at denne beslutning var i overensstemmelse med grundforordningen.

74 Det er vel korrekt, at beløbet for fortjenesten fastsat efter en anden rimelig metode i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), ikke må overstige den fortjeneste, der normalt opnås ved salg af varer i den samme generelle gruppe på hjemmemarkedet i oprindelseslandet, men denne bestemmelse bør ikke fortolkes således, at institutionerne er afskåret fra at fastsætte en fortjenstmargen, såfremt de ikke er i besiddelse af et troværdigt beregningsgrundlag vedrørende den opnåede fortjenstmargen ved salg af varer inden for samme generelle gruppe.

75 Det følger heraf, at dette led af det første anbringende må forkastes.

— Den påståede tilsidesættelse af retten til forsvar

76 Indledningsvis bemærkes, at Kommissionen i bilag II til sin skrivelse af 10. juli 2006 meddelte sagsøgeren gennemsnittet af salgsomkostningerne, de administrative udgifter og andre almindelige udgifter samt fortjenstmarginen, idet den tilføjede, at disse oplysninger stammede fra kinesiske virksomheder, der havde udført repræsentative salg på hjemmemarkedet og havde fået tildelt SEM-status. Endvidere har Kommissionen ved sin skrivelse af 22. august 2006 oplyst sagsøgeren om de sektorer, hvorunder hørte de virksomheder, hvor oplysningerne om salgsomkostninger, administrative udgifter og andre almindelige udgifter samt fortjenstmarginen stammede fra. Kommissionen har i nævnte skrivelse ligeledes anført, at anvendelsen af disse oplysninger var berettiget, eftersom de pågældende virksomheders størrelse kunne sammenlignes med sagsøgerens, de hverken havde specielt høje salgsomkostninger eller almindelige udgifter, de ligeledes havde opnået SEM-status ved nylige undersøgelser, deres

fortjenstmarginer var lignende, og ingen oplysninger om den kinesiske fodtøjsindustris salg på hjemmemarkedet var tilgængelige i denne sag.

77 Det skal dermed fastslås, at Kommissionen ved skrivelsen af 22. august 2006 har besvaret sagsøgerens anmodning om supplerende oplysninger om tallene vedrørende de almindelige udgifter og fortjenstmarginen. Sagsøgeren kan i den forbindelse ikke foreholde Kommissionen, at den ikke, inden fristen for at fremsætte bemærkninger til den supplerende endelige underretningsskrivelse udløb, har oplyst selskabet om de sektorer, hvorunder de virksomheder, hvis oplysninger blev anvendt, hørte. Det fremgår nemlig ikke af grundforordningens artikel 20, stk. 5, at Kommissionen har pligt til at give de berørte parter en frist på mindst ti dage til at fremsætte bemærkninger til en skrivelse, som den har sendt som svar på deres bemærkninger til den endelige underretning. Dette ville udelukkende være tilfældet, såfremt skrivelsen af 22. august 2006 havde indeholdt »de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger« i henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 2.

78 Det skal bemærkes, at sagsøgeren i den endelige underretningsskrivelse og i den supplerende endelige underretningsskrivelse blev gjort bekendt med de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger. Skrivelsen af 22. august 2006 indeholder derimod blot supplerende forklaringer. Skrivelsen af 22. august 2006 indeholder nemlig ingen ændring endsige en mindre tilpasning af Kommissionens opfattelse.

79 Det bør tilføjes, at den omstændighed, at sagsøgeren i sin skrivelse af 18. juli 2006 har anført, at niveauet for den af Kommissionen anvendte fortjenstmargen for at fastsætte den normale værdi var for højt i betragtning af de oplysninger, som ifølge sagsøgeren var rimelige for fodtøjsindustrien, viser, at det havde kendskab til, at de pågældende oplysninger stammede fra andre sektorer end fodtøjssektoren.

80 Det ses tillige af præmis 68-74 ovenfor, at Kommissionen ikke var forpligtet til at anvende oplysninger om varer, der hørte under samme generelle gruppe. Det vigtigste argument, som sagsøgeren har fremsat i sin skrivelse af 18. juli 2006 og gentaget under retsmødet — hvorefter selskabet med adgangen til de pågældende oplysninger skulle kunne vurdere, om de rent faktisk vedrørte varer under den samme generelle gruppe — kan dermed ikke tages til følge.

81 Sagsøgerens argument om, at den manglende meddelelse af oplysninger til støtte for Kommissionens beregninger udgør en tilsidesættelse af selskabets ret til forsvar, kan desuden heller ikke tages til følge. Det skal, uden at der er grund til at tage stilling til, om de nævnte oplysninger, som Rådet har gjort gældende, er fortrolige, fastslås, at disse oplysninger ikke var uundværlige for sagsøgeren for selskabets udøvelse af sin ret til forsvar. Sagsøgeren har nemlig selv på baggrund af de oplysninger, selskabet anså for rimelige og aktuelle, foreslået Kommissionen gennemsnitlige satser for salgsomkostningerne, de administrative udgifter og almindelige udgifter samt en fortjenstmargen som led i selskabets alternative beregning af den normale værdi, som fremgår af dets skrivelse af 18. juli 2006, og som ifølge sagsøgeren medfører, at der ikke skulle fastsættes en dumpingmargen i forhold til dette selskab.

82 Under alle omstændigheder forhindrede intet sagsøgeren i efter skrivelsen af 22. august 2006 at fremsætte bemærkninger over for Kommissionen. I den forbindelse kan Retten ikke tiltræde sagsøgerens argument om, at selskabet kunne have forsøgt at indhente oplysninger, der gav mulighed for at forklare, hvorfor de opnåede fortjenstmarginer i disse sektorer var højere end de opnåede fortjenstmarginer i fodtøjssektoren, såfremt det var blevet oplyst om valget af sektorer, der blev taget hensyn til, på et tidligere tidspunkt i proceduren. Sagsøgeren har nemlig intet forelagt Retten til godtgørelse af, at selskabet havde taget skridt til at indhente de krævede oplysninger efter modtagelsen af Kommissionens skrivelse af 22. august 2006.

83 Under disse omstændigheder må det fastslås, at sagsøgerens ret til forsvar ikke er blevet tilsidesat.

84 Det første anbringende må således forkastes.

Det andet anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3

Parternes argumenter

85 Sagsøgeren har fremhævet, at Kommissionen har beregnet en individuel skadesmargen af selskabets eksport til fællesskabsmarkedet. Rådet har hvad angår fastsættelsen af sagsøgerens eksportpris for at beregne skaden i den anfægtede forordning ikke taget hensyn til, at sagsøgeren solgte sine varer til uafhængige handelsselskaber, der fungerer som mellemled mellem de kinesiske producenter og forhandlerne etableret på det europæiske marked. Denne undladelse medfører en lavere eksportpris end den faktiske og dermed en underbudsmargen (og således en skadesmargen), der er kunstigt overvurderet.

86 Det er sagsøgerens opfattelse, at uafhængige handelsselskaber såsom selskabet Pagoda, der er mellemhandler for et betydeligt salg til fællesskabsmarkedet for andre kinesiske og vietnamesiske fodtøjsproducenter, og som samarbejder med sagsøgeren for selskabets salg til andre markeder, bærer en betydelig del af produktions- og markedsføringsomkostningerne, navnlig hvad angår marketing, tilrettelæggelse af eksport, forskning og udvikling. Disse omkostninger skulle ligesom handelsselskabernes fortjenstmarginer tages i betragtning for at fastsætte cif-prisen, Fællesskabets grænse, og følgelig for at beregne underbudspriserne og den skade, der følger af sagsøgerens eksport.

87 På trods af, at Kommissionen havde ubestrideligt troværdige taloplysninger om handelsselskabernes rolle og fortjenstmarginer, har den tilsidesat sin forpligtelse til at foretage en objektiv undersøgelse af alle de relevante forhold for at fastslå en skade

i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 3 i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (GATT) (EFT L 336, s. 103), der fremgår af bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af verdenshandelsorganisationen (WTO) (EFT 1994 L 336, s. 3). Som sagsøgeren hævdede under den administrative procedure, ville det nemlig være forkert med henblik på skadesberegningen at anvende en eksportpris støttet på fob-prisen, Hongkong, uden at tillægge de relevante udgifter for at fastsætte cif-prisen, Fællesskabets grænse. Tillægget til fob-prisen, Hongkong, af blot forsikrings- og transportudgifterne medfører således en lavere eksportpris end den faktiske, hvilket ligeledes fører til en overvurdering af underbudsmarginen.

88 Kommissionen har i dette tilfælde uden at begrunde sit skøn fundet, at hensynet til handelsselskabernes fortjenstmargen ikke var nødvendig, eftersom oplysningerne fra Brasilien om den normale værdi (jf. præmis 14 ovenfor) var blevet nedjusteret for heraf at udlede de omkostninger, denne margen skulle dække (forskning, udvikling og marketing osv.). Kommissionen har hverken yderligere præciseret de konkrete forhold i de pågældende omkostninger eller forklaret, hvorfor oplysningerne om den normale værdi indhentet i Brasilien var relevante for at beregne underbuddet for sagsøgeren, som var tildelt SEM-status og følgelig ikke kunne være berørt af oplysninger indhentet i dette land. Rådets tilpasning af eksportprisen på 9,3% som følge af forsknings- og udviklingsomkostninger er, som sagsøgeren gjorde gældende under den administrative procedure, lavere end Novis fortjenstmargen på 38%, som var det handelsselskab, der ledte sagsøgerens produktion til det europæiske marked. Endvidere tilsigter denne tilpasning ikke at tage hensyn til de mellemhandlende handelsselskabers rolle.

89 Kommissionen har ved at undlade at tage hensyn til alle sagsøgerens afholdte udgifter fra fob-prisen til ankomsten til Fællesskabets grænse samt ved ikke at tage hensyn til de uafhængige handelsselskabers fortjenstmargener, som Pagoda, således foretaget en urigtig beregning af sagsøgerens underbudsmargen. En rigtig beregning ville have medført pålæggelsen af en lavere eller ingen antidumpingtold. Den omstændighed, at de europæiske producenter ikke anvender andre selskaber for udviklingen af modeller, kvalitetskontrol, prisforhandling, logistik osv., berettiger

ikke, at der ikke tages hensyn til sagsøgerens omkostninger hertil ved beregningen af cif-prisen, Fællesskabets grænse, for selskabets varer. Vurderingen af, om der foreligger underbud, kan nemlig kun ske under henvisning til denne cif-pris.

90 Rådets formalitetsindsigelse over for dette anbringende (jf. præmis 91 og 92 nedenfor) er ugrundet, eftersom det er støttet på påstande, der ikke kan efterprøves, da Kommissionen ikke har foretaget en ny beregning. Det relevante spørgsmål er i den forbindelse, om tillægget på en yderligere margen for forhandleren på ca. 38% af sagsøgerens cif-pris, Fællesskabets grænse, ville medføre en lavere margen end sagsøgerens antidumpingmargen, hvilket er ganske muligt. Endvidere opfylder stævningen i modsætning til, hvad Rådet har gjort gældende (jf. præmis 92 nedenfor), formkravene i henhold til artikel 44 i Rettens procesreglement.

91 Rådet har påpeget, at det endelige toldniveau i henhold til »reglen om mindste told« (jf. præmis 41 ovenfor) for sagsøgerens vedkommende er blevet fastsat på grundlag af en dumpingmargen (9,7%), som var lavere end det toldniveau, der krævedes for at fjerne skaden (16,5%). Sagsøgerens andet anbringende kan dermed kun påvirke den anfægtede forordnings gyldighed, såfremt det godtgøres, at skadeniveauet skulle være lavere end sagsøgerens dumpingmargen. Selv om der tages hensyn til Novis fortjenstmargen, udgjorde sagsøgerens underbuds- og skadesmarginer henholdsvis 28% og 20%. Dette anbringende er derfor »uden betydning og må afvises«.

92 Rådet har ligeledes gjort gældende, at stævningen hvad angår det andet anbringende ikke opfylder formkravene i procesreglementets artikel 44. Sagsøgeren har nemlig hverken fremlagt de faktiske forhold, selskabet lægger til grund for sin argumentation, eller forklaret, hvorledes institutionerne har handlet ulovligt, men har blot fremsat en række ikke-underbyggede påstande. Anbringendet bør således afvises.

93 I øvrigt har Rådet bestridt, at dette anbringende er retligt begrundet.

Rettens bemærkninger

94 Det skal indledningsvis bemærkes, at »reglen om mindste told« medfører, at en producent, hvis produkter er blevet pålagt antidumpingtold, ikke kan anfægte denne under henvisning til, at undersøgelsen har ført til en overvurderet skade i tilfælde, hvor toldsatsen er fastsat til dumpingmarginens niveau, når sidstnævnte er lavere end såvel den fejlagtigt ansatte skadesmargen som den faktiske skadesmargen (Domstolens dom af 5.10.1988, sag 250/85, Brother Industries mod Rådet, Sml. s. 5683, præmis 24).

95 I denne sag udgør underbuddet af den af sagsøgeren eksporterede model til fællesskabsmarkedet, som det følger af Kommissionens skrivelse af 10. juli 2006 og navnlig dens bilag om skadesberegningen, 32,3%, skønt underbuddet af referencepriserne udgør 66%. Sagsøgeren har hverken anfægtet metoden eller de anvendte tal i beregningen.

96 Endvidere fremgår det af argumentationen under afsnit III i sagsøgerens skrivelse af 18. juli 2006, at de handelsselskaber, hvorigennem de kinesiske producenter har ledt deres produktion til det europæiske marked, opnåede en fortjenstmargen på 25-38%. Ifølge sagsøgeren skulle denne margen lægges til selskabets cif-pris, Fællesskabets grænse, hvilket har nedsat forskellen mellem sidstnævnte pris og EF-erhvervsgrenens priser og følgelig underbudsmarginen.

97 Det følger af de beregninger, som Rådet har gennemført i bilaget til duplikken, at underbudsmargenen af referencepriserne ville være fastsat til 20,05%, selv om Rådet havde forhøjet sagsøgerens cif-pris, Fællesskabets grænse, med Novis påståede fortjenstmargen på 38% under hensyn til de importmængder, der ikke medførte en

betydelig skade, dvs. et niveau, der oversteg sagsøgerens dumpingmargen, på grundlag af hvilken den endelige told blev fastsat (9,7%, jf. præmis 41 ovenfor). Det skal i den forbindelse tilføjes, at den således fastsatte underbudsmargen på referencepriserne, selv under hensyn til den alternative beregning fremlagt som led i sagsøgerens svar på Rettens skriftlige spørgsmål, hvorefter den yderligere justering på 38% foretages efter justeringen på 17,30% foretaget på grundlag af toldafgifter, forskning og udvikling osv., udgør 15,32%, dvs. et niveau, der er højere end niveauet for fjernelse af skaden.

98 Herefter må det andet anbringende forkastes.

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsesmangel

Parternes argumenter

99 Sagsøgeren har gjort gældende, at institutionerne ikke på passende vis har meddelt dem selskabet nye analyse af de faktiske forhold hvad angår den skade, EF-erhvervsgrenen er påført, og at den heller ikke har givet det mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til den nye vurdering af sammensætningen af den endelige antidumpingtold (jf. præmis 29 og 30 ovenfor). Endvidere har Kommissionen ikke givet en tilstrækkelig forklaring på, hvorfor den ændrede sin analyse og anvendte andre oplysninger end i sit første forslag.

100 Skønt Kommissionen i den endelige underretningsskrivelse af 7. juli 2006 fastslog, at importen af 140 mio. par fodtøj pr. år ikke skadede EF-erhvervsgrenen, har den

nedsat dette tal betydeligt til 41,5 mio. par i sin supplerende endelige underretningsskrivelse af 28. juli 2006 uden at forklare begrundelsen for denne ændring, som »derimod ville medføre« en overvæltning af toldværdien pålagt Kina og Vietnam ved en manipulation på grundlag af referenceårene. Hvad angår den økonomiske årsag til de kontingenter, der indføres ved et system med udskudt told, skal de imødegå det pres, der følger af importmængden, som alligevel ikke anses for at være resultatet af illoyal praksis, eftersom antidumpingforanstaltningerne er udviklet til at imødegå illoyal praksis som dumping. Forskellene mellem de to systemer er lige så betydelige på planet for international handel, eftersom et system med udskudt told betyder, at en importmængde er fritaget for al told, mens det endeligt vedtagne system rammer al import. I betragtning af disse forskelle er den af Kommissionen tildelte frist til sagsøgeren på fem dage for at fremlægge deres bemærkninger til det nye forslag utilstrækkelig, hvilket sagsøgeren har klaget over under den administrative procedure.

101 Den anfægtede forordning, som i betragtning 301 følger Kommissionens sidste forslag, indeholder ikke en tilstrækkelig begrundelse for denne forskel og angiver ikke grunde, der berettiger anvendelsen af den nye metode. Betragtning 301 til den anfægtede beslutning gentager derimod blot affattelsen af punkt 280 i den supplerende endelige underretningsskrivelse, som ikke indeholder flere oplysninger. Desuden indeholder den supplerende endelige underretningsskrivelse ingen tal eller beregning, der understøtter metoden beskrevet i betragtning 301 til den anfægtede forordning, og den giver ikke mulighed for at forklare anvendelsen af år, værdier og mængder, som er forskellige fra de i det første forslag anvendte. Institutionerne har tillige overtrådt grundforordningens artikel 20, som kræver meddelelse af detaljer, der understøttede grundlæggende faktiske omstændigheder og betragtninger, som Kommissionen vil lægge til grund for et forslag til vedtagelse af endelige foranstaltninger. Den faktiske vurdering, der understøtter Kommissionens tilgang, er nemlig hverken blevet forklaret eller begrundet.

102 Herudover har Kommissionen krænket sagsøgerens ret til forsvar, idet den ikke har givet selskabet mulighed for nyttigt at gøres sin indstilling til en række vigtige spørgsmål gældende, såsom det nye forslags rimelighed, de faktiske forholds og påberåbte omstændigheders rigtighed, Kommissionens udførte beregninger og fremlagte forhold til støtte for dens konklusioner om dumping og skaden på EF-erhvervsgrenen.

De to systemer er nemlig kendetegnet ved grundlæggende forskelle i den faktiske vurdering, de er støttet på. Disse forskelle medførte radikalt forskellige følger for de kinesiske og vietnamesiske producenter, uden at Kommissionen dog forklarede, hvordan den nåede til dette resultat, eller gav de berørte lejlighed til at udøve deres ret til forsvar.

103 Rådets forsøg på at mindske forskellene mellem de to forslag ved at anføre, at det vedtagne system tog hensyn til, at udelukkende import over en vis mængde påførte en skade, fører til pålæggelse af en antidumpingtold på import, som ikke påførte en skade, hvilket er i strid med grundforordningens artikel 1, stk. 1. Den omstændighed, at sagsøgeren kunne fremsætte bemærkninger til dette system inden for en kortere frist end minimumsfristen på ti dage fastsat i grundforordningens artikel 20, stk. 5, kan endvidere ikke lægges selskabet til last og kan heller ikke udbedre de utilstrækkelige oplysninger fremlagt af Kommissionen. Spørgsmålet, om den af Kommissionen fastsatte frist var passende til overholdelse af sagsøgerens ret til forsvar, skal nemlig vurderes under hensyn til omfanget af ændringen af den af Kommissionen vedtagne metode samt til manglen på oplysninger eller forklaringer om den nye retlige og faktiske vurdering. Sagsøgeren har i den forbindelse bemærket, at den omstændighed, at selskabet har kunnet fremsætte nogle kommentarer, er af begrænset betydning og ikke medfører, at kravene i grundforordningens artikel 20, de almindelige fællesskabsretlige grundsætninger og WTO-reglerne er opfyldt, når institutionerne ikke giver passende forklaringer på metoden og vurderingen af de faktiske forhold, de anvender. Endvidere har Kommissionen selv anvendt en meget stram tidsplan, hvilket udelukkede enhver udvidelse af den tildelte frist for at fremsætte kommentarer til den supplerende endelige underretningsskrivelse. Desuden vedrørte drøftelserne, der strakte sig over flere måneder, systemet om udskudt told og ikke det endeligt vedtagne system.

104 Ifølge sagsøgeren har de som følge af den supplerende endelige underretningsskrivelses fejl og den utilstrækkelige tildelte frist hverken har haft mulighed for at forelægge Kommissionen årsagerne til, at den vedtagne tilgang er upassende og urimelig, eller

kunnet fremlægge deres syn på metoden eller taloplysningerne til støtte for det i dette dokument indeholdte forslag.

105 Endelig har sagsøgeren tilføjet, at selskabet, såfremt det på passende vis kunne have fremsat kommentarer til den supplerende endelige underretningsskrivelse, for det første ville have gjort gældende, at det foreslåede system udgjorde en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 1, stk. 1, for så vidt som det pålagde en antidumpingtold på import, der ikke medførte en skade, for det andet, at en individuel skadesmargen skulle have været beregnet for selskabet, og for det tredje, at Kommissionens sidste forslag er urimeligt og uforholdsmæssigt, idet den reviderede faktiske vurdering, som hverken var forklaret eller begrundet, »derimod ville medføre« en omvendt bevisbyrde i forhold til antidumpingforanstaltningerne mellem Kina og Vietnam.

106 Rådet har, støttet af Kommissionen og CEC, bestridt sagsøgerens argumenter.

Rettens bemærkninger

107 Med deres tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at institutionerne har tilsidesat grundforordningens artikel 20, fordi Kommissionen dels ikke har meddelt de forhold, den lagde til grund for sine beregninger i den supplerende endelige underretningsskrivelse, dels ikke har givet dem en tilstrækkelig frist i henhold til artikel 20, stk. 5, for at fremsætte deres fuldstændige bemærkninger til den nye tilgang.

108 For det andet hævder sagsøgeren, at institutionerne hverken i den endelige underretningsskrivelse, i den supplerende endelige underretningsskrivelse eller i den anfægtede forordning har anført begrundelsen for den anvendte metode for at tage hensyn

til, at der forelå en importmængde, som ikke var skadevoldende, og som bestod i at mindske skademarginen i stedet for at fritage den ikke skadevoldende import fra pålæggelsen af antidumpingtold. Disse omstændigheder udgør en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar samt en begrundelsesmangel.

109 Det skal indledningsvis bemærkes, at grundforordningens artikel 20 fastsætter regler for udøvelsen af de berørte parters, navnlig eksportørernes, ret til at blive hørt, som udgør en af de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i Fællesskabets retsorden, og omfatter retten til at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger (jf. i denne retning dommen i sagen Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, nævnt i præmis 108 ovenfor, præmis 15, og i sagen Champion Stationery m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 108 ovenfor, præmis 55).

110 Under disse omstændigheder skal sagsøgerens argumenter om tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 20 fortolkes som en henvisning til en tilsidesættelse af selskabets ret til forsvar, således som den er fastsat i Fællesskabets retsorden, herunder i nævnte bestemmelse (jf. i denne retning dommen i sagen Kundan og Tata mod Rådet, nævnt i præmis 108 ovenfor, præmis 131).

111 Der skal herved bemærkes, at de virksomheder, der er omfattet af en undersøgelse forud for vedtagelsen af en antidumpingforordning, skal have mulighed for under den administrative procedure effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin vurdering af, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade (Domstolens dom i sagen Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 109, præmis 17, og af 3.10.2000, sag C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, Sml. I, s. 8147, præmis 99, samt Rettens dom i sagen

Champion Stationery m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 109 ovenfor, præmis 55, og i sagen Kundan og Tata mod Rådet, nævnt i præmis 110 ovenfor, præmis 132).

112 Det skal i den forbindelse ligeledes bemærkes, at de endelige oplysningers ufuldstændige karakter alene medfører, at forordningen om indførelse af en endelig antidumpingtold er ulovlig, såfremt de berørte parter på grund af denne undladelse ikke har været i stand at forsvare deres interesser effektivt. Dette gælder navnlig, når undladelsen vedrører faktiske forhold eller betragtninger, der er anderledes end de ved de midlertidige foranstaltninger anvendte, som i henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 2, skal ydes særlig opmærksomhed i de endelige oplysninger. Det gælder af samme årsager ligeledes, når undladelsen vedrører faktiske forhold eller betragtninger, som er anderledes end dem, der ligger til grund for Kommissionens eller Rådets beslutning efter meddelelsen af den endelige underretningsskrivelse, således som det følger af grundforordningens artikel 20, stk. 4, sidste punktum.

113 I nærværende sag har Kommissionen, som det er bemærket i præmis 25-27 ovenfor, i den endelige underretningsskrivelse fremhævet et system med udskudt told, der blev støttet på, at udelukkende import, der overstiger 140 mio. par fodtøj årligt, medfører en skade i henhold til grundforordningens artikel 3. Denne vurdering blev støttet på, at der forelå en kontingentordning indtil den 1. januar 2005, som hindrede en sådan skade, samt på en beregning af de mængder, der blev importeret fra Kina i 2005. Ifølge dette forslag skulle der anvendes en endelig antidumpingtold på import fra Kina, der overstiger 140 mio. par fodtøj årligt. Denne told svarede til referenceprisernes underbudsniveau, nemlig 23%.

114 Imidlertid har Kommissionen, som bemærket i præmis 29 og 30 ovenfor, som led i den supplerende endelige underretningsskrivelse ændret sit forslag vedrørende formen for den nødvendige told til at fjerne skaden. Den nye tilgang blev ligeledes støttet på, at der foreligger en importmængde, som ikke medfører en skade i henhold

til grundforordningens artikel 3. Ifølge den supplerende endelige underretningsskrivelse var såvel metoden til beregning af den ikke skadevoldende importmængde som denne mængdes påvirkning af den foreslåede form for endelig told anderledes end den i den endelige underretningsskrivelse foreslåede.

115 I den supplerende endelige underretningsskrivelse har Kommissionen for det første især henvist til, at referenceprisernes underbudsniveau for import fra Kina udgjorde 23%. For det andet har den fastsat, at importmængden fra dette land i undersøgelsesperioden udgjorde 38% af importen fra de pågældende to lande. Denne procentdel, der anvendtes på al import fra Kina og Vietnam i 2003 (109 mio. par fodtøj), svarede til omkring 41,5 mio. par fodtøj, som var en mængde, der blev anset for ikke at skade EF-erhvervsgrenen. For det tredje har Kommissionen fundet, at denne mængde udgjorde 28,26% af importen fra Kina i 2005. Endelig og for det fjerde har den nedsat det oprindeligt fastsatte skadesniveau (23%) til 28,26%, hvilket gav grundlag for en »vejet« skadesmargen på 16,5%.

116 Det følger af det ovenstående, at forskellene mellem metoden fremlagt i den endelige underretningsskrivelse og metoden fremlagt i den supplerende endelige underretningsskrivelse er følgende. For det første har Kommissionen i stedet for at fastsætte den årlige ikke-skadevoldende importmængde til importen fra Kina i 2005 fastsat denne mængde ved at multiplicere de 109 mio. importerede par fodtøj i 2003 med 38%. Der er tale om en procentsats, som importen fra dette land udgjorde i forhold til den samlede import fra de pågældende to lande i undersøgelsesperioden. For det andet har Kommissionen i stedet for at fritage denne årlige mængde, som blev betegnet som ikke-skadevoldende i punkt 278-280 i den supplerende endelige underretningsskrivelse, fra anvendelsen af en antidumpingtold valgt at tage hensyn til denne mængde ved at nedsætte skadeniveauet og anvende antidumpingtolden herpå fra det første importerede par fodtøj.

117 Det skal desangående fastslås, at den omstændighed, at Kommissionen ændrede sin analyse efter de berørte parters kommentarer til den endelige underretningsskrivelse, ikke i sig selv udgør en tilsidesættelse af retten til forsvar. Som det fremgår af grundforordningens artikel 20, stk. 4, sidste punktum, foregriber den endelige underretningsskrivelse nemlig ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe. Denne bestemmelse forpligter blot Kommissionen til, når det er muligt, at meddele de faktiske omstændigheder og betragtninger, som er forskellige fra dem, der blev lagt til grund for dens oprindelige tilgang indeholdt i den endelige underretningsskrivelse. De berørte kan nemlig ved denne fremlæggelse forstå de årsager, der har ført institutionerne til at indtage en anden opfattelse.

118 For at afgøre, om Kommissionen har overholdt sagsøgerens ret til forsvar, som følger af grundforordningens artikel 20, stk. 4, sidste punktum, skal det følgelig desuden efterprøves, om Kommissionen har meddelt dem de faktiske omstændigheder og betragtninger, der blev lagt til grund i den nye analyse af skaden og af de nødvendige former for foranstaltninger for at fjerne den, for så vidt som disse er anderledes end de i den endelige underretningsskrivelse fastholdte (jf. præmis 112 ovenfor).

119 Herved udtales først, at Kommissionen i den supplerende endelige underretningsskrivelse har anført, at dens nye forslag gav mulighed for ikke at sondre mellem de forskellige kategorier importører.

120 Hvad herefter angår de forhold, Kommissionen har lagt til grund for at tilpasse skademarginen fra 23% til 16,5%, har sagsøgeren med urette gjort gældende, at de ikke har haft adgang hertil. Metoden beskrevet i præmis 136 ovenfor vedrørende tilpasningen af skademarginen under hensyntagen til en ikke-skadevoldende importmængde fremgår nemlig af den supplerende endelige underretningsskrivelse. Denne skrivelse oplyser vel ikke den præcise importmængde fra Kina i 2005, som ville give mulighed for at efterprøve, om procentsatsen på 28,26% svarer til virkeligheden. Eftersom 41,5 mio. par fodtøj ifølge Kommissionen udgjorde 28,26% af den samlede import fra Kina

i 2005, kan det alligevel heraf udledes, at importen udgjorde 146,85 mio. par fodtøj. Sagsøgeren har i øvrigt selv gentaget denne beregning i selskabets e-mail af 2. august 2006 (jf. præmis 31 ovenfor).

121 Det følger af det ovenstående, at Kommissionen har meddelt sagsøgeren den argumentation, den har fulgt for at beregne skademargenen under hensyntagen til den ikke-skadevoldende importmængde. Den har ligeledes fremlagt alle de taloplysninger, den herved har fundet relevante, således at sagsøgerens ret til forsvar ikke er blevet tilsidesat i denne henseende.

122 Det skal tillige, som Rådet har gjort, fremhæves, at sagsøgerens anbringende, som det er fremsat i stævningen, vedrører en tilsidesættelse af selskabets ret til forsvar og ikke af grundforordningens artikel 1, stk. 1. Det følger heraf, at spørgsmålet, om systemet vedtaget i den anfægtede forordning er foreneligt med grundforordningens artikel 1, stk. 1, da det pålagde antidumpingtold på import under den årlige grænse, der blev anset for ikke at være skadevoldende, ikke i sig selv er forelagt Retten til prøvelse.

123 Hvad angår den fastsatte frist er parterne enige om, at den ophørte den 2. august 2006.

124 Kommissionen har ved at tildele sagsøgeren en frist på mindre end ti dage til at kommentere den supplerende endelige underretningsskrivelse tilsidesat grundforordningens artikel 20, stk. 5 (dommen i sagen Champion Stationery m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 108 ovenfor, præmis 80). Denne omstændighed kan imidlertid ikke i sig selv medføre en annullation af den anfægtede forordning. Det må nemlig også vurderes, om indrømmelsen af en kortere frist end den, som er fastsat i lovgivningen, konkret kan have påvirket deres ret til forsvar under den omhandlede procedure (Rettens dom

af 28.10.2004, sag T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, Sml. II, s. 3663, præmis 331).

125 Det skal herved bemærkes, at sagsøgeren i selskabets e-mail af 2. august 2006 har henvist til Kommissionens beregninger, og at det har fremlagt en alternativ beregning, der medførte et andet og efter selskabets opfattelse rimeligt resultat. Sagsøgeren har således forstået Kommissionens argumentation og har kunnet foreslå den en anden tilgang. Sagsøgeren har tillige ikke forklaret, hvorfor selskabet ikke inden for den af Kommissionen fastsatte frist kunne gøre gældende, at der var sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 1, stk. 1. Under disse omstændigheder skal det fastslås, at sagsøgeren effektivt har kunnet gøre sin opfattelse gældende.

126 Det følger heraf, at sagsøgerens ret til forsvar ikke er blevet tilsidesat.

127 Af de samme grunde skal sagsøgerens argumentation om en begrundelsesmangel hvad angår den anvendte metode til beregning af skadeniveauet forkastes. Begrundelsen for den anfægtede forordning skal nemlig især vurderes i forhold til de oplysninger, som sagsøgeren er blevet meddelt, og oplysninger, som sagsøgeren har afgivet under den administrative procedure (Rettens dom af 15.12.1999, forenede sager T-33/98 og T-34/98, Petrotub og Republica mod Rådet, Sml. II, s. 3837, præmis 107).

128 I denne sag indeholder betragtning 296-301 til den anfægtede forordning, som nævnt i præmis 40 ovenfor, de vurderinger, der førte Rådet til at vedtage det endeligt iværksatte system. Det skal følgelig fastslås, at den anfægtede forordning er retligt fyldestgørende begrundet, eftersom Kommissionen har meddelt sagsøgeren sin argumentation for at beregne skademargenen under hensyn til en ikke-skadevoldende

importmængde, og at den ligeledes har fremlagt alle de taloplysninger, den fandt relevante hertil (jf. præmis 119-121 ovenfor).

129 Det tredje anbringende skal hermed forkastes.

Det fjerde anbringende om urigtig retsanvendelse og åbenbart urigtigt skøn vedrørende EF-erhvervsgrenens skade

Parternes argumenter

130 Sagsøgeren finder, at beslutningen hvad angår skaden ikke er støttet på en tilstrækkelig lang periode for normalimport og følgelig ikke er støttet på troværdige og objektive oplysninger. Eftersom undersøgelsesperioden strækker sig fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005, har Kommissionen nemlig fået den opfattelse, at den forøgede import efter ophøret af kontingentordningen havde en skadelig virkning, der var særligt mærkbar for EF-erhvervsgrenen, hvorved den kun har taget hensyn til første kvartal 2005. De åbenbare indicier for, at der foreligger en betydelig skade i 2004, som Kommissionen har henvist til i punkt 277 under det nye afsnit H i den supplerende endelige underretningsskrivelse, betyder ikke, at der rent faktisk blev forvoldt betydelig skade i 2004. Manglen på betydelig skade i 2004 understøttes af, at forøgelsen

af importen i 2004 i forhold til 2003 var beskeden, og af punkt 285 i den endelige underretningsskrivelse.

131 De tre første måneder i 2005 var indledningen af åbningen af et marked, der i mere end 12 år havde været underlagt en streng kontingentordning. Som Kommissionen har bemærket i den endelige underretningsskrivelse, var perioden efter ophøret af kontingentordningen kunstigt fordrejet af forventningerne forbundet med denne begivenhed. Den anfægtede forordning er således støttet på oplysninger om en kort periode, der ikke kunne give troværdige oplysninger som følge af ophævelsen af kontingenterne. Det følger heraf, at Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2. Desuden er det ikke godtgjort, at Kommissionen har undersøgt skadesfaktorerne for hele den pågældende periode.

132 Rådet har med støtte fra Kommissionen og CEC bestridt sagsøgerens argumenter.

Rettens bemærkninger

133 Først bemærkes, at indførelse af antidumpingtold ikke udgør en sanktion mod en tidligere adfærd, men en foranstaltning til forsvar og beskyttelse mod illoyal konkurrence som følge af dumpingpraksis. For at kunne fastsætte antidumpingtold, som er egnet til at beskytte EF-erhvervsgrenen mod dumpingpraksis, er det derfor nødvendigt at foretage undersøgelsen på grundlag af oplysninger, der er så aktuelle som muligt (dommen i sagen Industrie des poudres sphériques mod Rådet, nævnt i præmis 108 ovenfor, præmis 91 og 92, samt Rettens dom af 14.11.2006, sag T-138/02, Nanjing Metalink mod Rådet, Sml. II, s. 4347, præmis 60).

134 Når institutionerne fastslår, at importen af en vare, der hidtil havde været underlagt kvantitative restriktioner, stiger, efter at disse restriktioner er ophørt, kan de

således tage hensyn til denne stigning med henblik på deres vurdering af den skade, EF-erhvervsgrenen påføres.

135 Kommissionens vurdering ifølge punkt 283 i den endelige underretningsskrivelse, hvorefter importmængden af varer er steget efter kontingentordningens ophør, viser for det andet ikke, at institutionerne udelukkende har lagt vægt på dette kvantitative forhold for at fastslå, at der foreligger en skade.

136 Endelig har institutionerne, som det ses af betragtning 162, 168-170, 187-206 og 216-240 til den anfægtede forordning, taget hensyn til flere faktorer vedrørende skaden og årsagsforbindelsen, ikke kun hvad angår undersøgelsesperiodens sidste kvartal, men også hele den pågældende periode.

137 Det følger heraf, at det fjerde anbringende skal forkastes.

138 Herefter må Rådet frifindes i det hele

Sagens omkostninger

139 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør selskabet pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Rådets påstand herom.

140 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, bærer Kommissionen og CEC deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Ottende Afdeling):

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.

3) Europa-Kommissionen og Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) bærer deres egne omkostninger.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 4. marts 2010.

Underskrifter

Indhold

Retsforskrifter ..... II - 886

Sagens baggrund og den anfægtede forordning ..... II - 892

Retsforhandlingerne for Retten og Parternes påstande ..... II - 901

Retlige bemærkninger ..... II - 904

Det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), samt af sagsøgerens ret til forsvar hvad angår beregningen af selskabets antidumpingmargen ..... II - 905

Parternes argumenter ..... II - 905

Rettens bemærkninger ..... II - 907

— Den påståede tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c) ..... II - 907

— Den påståede tilsidesættelse af retten til forsvar ..... II - 910

Det andet anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3 ..... II - 913

Parternes argumenter ..... II - 913

Rettens bemærkninger ..... II - 916

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsesmangel ..... II - 917

Parternes argumenter ..... II - 917

Rettens bemærkninger ..... II - 920

Det fjerde anbringende om urigtig retsanvendelse og åbenbart urigtigt skøn vedrørende EF-erhvervsgrenens skade ..... II - 927

Parternes argumenter ..... II - 927

Rettens bemærkninger ..... II - 928

Sagens omkostninger ..... II - 929